

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 403/2010-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 30. septembra 2010 predbežne prerokoval sťažnosť J. Š., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 46 ods. 4, čl. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 51 ods. 1 a čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Ústavu na výkon väzby a trestu odňatia slobody Ž. v konaní vedenom pod sp. zn. 6/2006 a sp. zn. 11/2006 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. Š. **o d m i e t a** ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. augusta 2010 doručená sťažnosť J. Š., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 46 ods. 4, čl. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 51 ods. 1 a čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6

ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Ústavu na výkon väzby a trestu odňatia slobody Ž. (ďalej len „ústav“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6/2006 a sp. zn. 11/2006.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľovi bol ústavom 8. marca 2006 uložený disciplinárny trest 5 dní samoväzby, proti ktorému sa odvolal a konanie bolo vedené pod sp. zn. 6/2006. Dňa 17. marca 2006 bol sťažovateľovi uložený ďalší disciplinárny trest 5 dní samoväzby, proti ktorému sa taktiež odvolal a konanie bolo vedené pod sp. zn. 11/2006. Keďže bol toho názoru, že ústav vo veci nerozhodoval v primeranej lehote, podal na Krajskom súde v Žiline (ďalej len „krajský súd“) žalobu o nečinnosť tohto orgánu podľa § 250t Občianskeho súdneho poriadku, kde bolo konanie vedené pod sp. zn. 21 S 597/09. Sťažovateľ vyslovil názor, že ústavom a súdmi dochádza k porušovaniu jeho základného práva a ani jeho podnety na príslušnú prokuratúru neboli účinné, a domáhal sa, aby ústavný súd vydal tento nález:

„1. Ústav na výkon väzby a trestu odňatia slobody Ž. postupom v konaní o sťažnosti proti rozhodnutiu o disciplinárnom treste vedenom pod sp. zn. 6/2006 a postupom v konaní o sťažnosti proti rozhodnutiu o disciplinárnom treste vedenom pod sp. zn. 11/2006 porušil sťažovateľové právo na inú právnu ochranu, právo na konanie bez zbytočných prietáhov a právo na prerokovanie veci v zákonnej lehote a v primeranej lehote ako aj zákaz nečinnosti podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR v spojení s čl. 46 ods. 4, čl. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 51 ods. 1, čl. 152 ods. 4 Ústavy SR, právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Ústavu na výkon väzby a trestu OS Ž. sa zakazuje pokračovať v porušovaní vyššie označených práv a prikazuje sa mu v konaniach pod sp. zn. 6/ 2006 a sp. zn. 11/2006 konať a rozhodnúť.

3. Ústav na výkon väzby a trestu OS Ž. je povinný zaplatiť sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 7 000,- EUR s úrokom z omeškania do dvoch mesiacov od právoplatnosti (doručenia) tohto nálezu.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa č. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dané dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd vychádza pri posudzovaní predmetu konania pred ústavným súdom z jeho vymedzenia sťažovateľom v petite sťažnosti. V tomto prípade z petitu sťažnosti, tak ako bol formulovaný sťažovateľom, vyplýva, že jeho sťažnosť smerovala proti postupu ústavu pri prerokovávaní jeho vecí vedených pod sp. zn. 6/006 a sp. zn. 11/2006.

Podľa § 53 ods. 3 prvej vety zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu.

Ústavný súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti opakovane vyslovil právny názor, že sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (napr. II. ÚS 29/02, III. ÚS 62/02), pretože jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v zákonom ustanovenej lehote v zmysle § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

V sťažovateľom namietaných veciach bolo ústavom rozhodnuté už v roku 2006, o čom svedčí aj skutočnosť, že sťažovateľ sa domáhal rozhodnutia o nečinnosti ústavu na krajskom súde v konaní vedenom pod sp. zn. 21 S 97/2009.

Z obsahu uznesenia krajského súdu sp. zn. 21 S 97/2009 z 27. augusta 2010 ústavný súd zistil, že sám sťažovateľ vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že proti disciplinárnym opatreniam nepodal opravný prostriedok. Z uvedeného teda nesporne vyplýva, že ústav, ktorý o veciach sťažovateľa konal a rozhodoval ešte v roku 2006, nemohol spôsobiť prietahy v konaniach, ktoré sťažovateľ napáda.

Z uvedeného vyplýva, že sťažovateľ sa ochrany svojich základných práv domáhal po uplynutí lehoty uvedenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, preto jeho sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako oneskorene podanú.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. septembra 2010